

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 25/2016
21.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног П.К., због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 10. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 276/16 од 14.06.2016. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Нишу П-207-Прж 204/16 од 26.01.2016. године, у седници већа одржаној дана 21.06.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 276/16 од 14.06.2016. године, као основан, па се **ПРЕИНАЧАВАЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Прокупљу 2-Пр бр.1493/14 од 09.12.2015. године и Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Нишу П-207-Прж 204/16 од 26.01.2016. године, тако што Врховни касациони суд на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима према окривљеном П.К.,

ОБУСТАВЉА ПРЕКРШАЈНИ ПОСТУПАК

- да је као возач вршио претицање на месту где је то забрањено саобраћајном сигнализацијом – на тај начин што је дана 30.05.2014. године у 8,35 часова у Бресничу, Општина Прокупље, управљао путничким возилом марке „...“ регистарски број ..., крећући се из правца Прокупља ка Куршумлији и том приликом вршио је претицање путничког возила марке „...“, регистарски број ..., којим је управљао О.К. из Д., на месту где је то забрањено саобраћајном сингализацијом (постављен саобраћајни знак и на коловозу извучена уздужна неиспрекидана линија),

- чиме би учинио прекршај из члана 331. став 1. тачка 10. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Прокупљу 2-Пр бр.1493/14 од 09.12.2015. године окривљени П.К. оглашен је одговорним због извршења прекршаја из члана 331. став 1. тачка 10. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен на новчану казну у износу од 15.000,00 динара, коју је дужан да уплати у корист буџета Републике Србије у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а сходно члану 40. Закона о прекршајима одређено да ће се у супротном на основу члана 315. истог закона посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне.

Истом пресудом према окривљеном П.К. уз новчану казну кумулативно је изречена заштитна мера забране управљања моторним возилом „В“ категорије у трајању од три месеца на територији Републике Србије, сходно члану 338. став 1. тачка 3. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и члана 58. Закона о прекршајима за коју је одређено да ће је по правноснажности пресуде извршити надлежни орган.

Истом пресудом окривљеном П.К. кумулативно је изречено 6 казних поена на основу члана 335. став 1. тачка 20. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и члана 48. Закона о прекршајима и одређено да ће се евидентирање истих извршити од стране надлежног органа по правноснажности пресуде сходно члану 198. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Наведеном пресудом окривљени П.К. обавезан је да плати трошкове прекршајног поступка у паушалном износу од 1.000,00 динара, у корист буџета Републике Србије у истом року као и казну, са истим позивом на број као и код казне, под претњом принудног извршења, сходно члану 140. став 1. и став 2. тачка 9, члану 141. став 1. и члану 142. Закона о прекршајима и члану 27. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Нишу II-207-Прж 204/16 од 26.01.2016. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног П.К., и потврђена пресуда Прекршајног суда у Прокупљу 2-Пр бр.1493/14 од 09.12.2015. године.

Против пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Нишу II-207-Прж бр.204/16 од 26.01.2016. године, захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац под бројем Пtz 276/16 од 14.06.2016. године због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд уважи поднети захтев и укине побијану пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

На седници већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. ЗПР („Службени гласник РС“, број 65/13), обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је другостепена пресуда донете уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима, јер је првостепени суд у току прекршајног поступка повредио право одбране окривљеног на тај начин што првостепену пресуду није доставио браниоцу окривљеног, а што је утицало на закониту и правилно доношење одлуке другостепеног прекршајног суда.

Из списка предмета произилази да је окривљени П.К. преко браниоца поднео Прекршајном суду у Прокупљу писмену одбрану дана 16.09.2015. године, уз приложено пуномоћје којим је адвоката И.И. ангажовао као бранилац у овом прекршајном поступку.

Из списка предмета произилази да је пресуда Прекршајног суда у Прокупљу 2-Пр 1493/14 од 09.12.2015. године, достављена само окривљеном П.К. а не и његовом браниоцу, да је жалбу на првостепену пресуду изјавио окривљени П.К. лично, и да је о тој жалби одлучено другостепеном пресудом.

Чланом 93. став 3. Закона о прекршајима, између осталог, прописано је да окривљени има право да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца кога сам изабере.

Одредбом члана 161. став 1. Закона о прекршајима, прописано је да ако окривљени има браниоца, све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу доставиће се само браниоцу, а ако има више само једном од њих и тиме се достављање окривљеном сматра извршеним.

Чланом 259. став 1. Закона о прекршајима, прописано је да жалбу могу изјавити окривљени, бранилац и подносилац захтева.

Имајући у виду да у конкретном случају првостепена пресуда није достављена браниоцу окривљеног П.К., већ само окривљеном, а да другостепени суд није уочио наведени пропуст нити наложио првостепеном суду да га отклони, већ је само одлучио о жалби коју је поднео окривљени лично, по налажењу Врховног касационог суда, учињена је повреда права на одбрану окривљеног П.К., па је другостепена пресуда обухваћена битном повредом одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима, како се то основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује.

Због учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка другостепену пресуду би требало укинути и предмет вратити другостепеном суду на поновно одлучивање.

Међутим, чланом 84. став 1. Закона о прекршајима прописано је да се прекршајни поступак не може покренути нити водити ако протекне једна

година од дана када је прекршај учињен, а ставом 7. истог члана прописано је да покретање и вођење прекршајног поступка застарева у сваком случају кад протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост.

Како је у конкретном случају прекршај за који је окривљени П.К. оглашен одговорним учињен дана 30.05.2014. године, сходно члану 84. став 7. Закона о прекршајима, апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка у конкретном случају наступила је дана 30.05.2016. године, из ког разлога је Врховни касациони суд, будући да је другостепену пресуду требало укинути и предмет вратити другостепеном суду на поновно одлучивање, првостепену и другостепену пресуду преиначио и применом члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима и прекршајни поступак против окривљеног П.К. због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 10. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, обуставио.

Имајући у виду да је против окривљеног П.К. обустављен прекршајни поступак, Врховни касациони суд је одлучио да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда а на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези са чланом 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**